

и дѣи сѣ мѣромъ, бѣхъ и ѿлежъ дастъ ти вѣско прощеніе твое,
сѣгѣже прощеніи ѿ негѣ. И рече ѡнна : да ѡбращетъ раба
твоѣа благодѣть предъ очима твоима: и иде жена пѣтемъ
своимъ, и вниде во ѡбитель свою: и гдѣ сѣ мѣжемъ
своимъ и пѣ, и лицѣ сѣ не ипадѣ ктомѣ. И ѡутреневаша
зѣтра, и поклонишасѣ гдѣи, и идѣша пѣтемъ своимъ.
и вниде сѣлканѣ въ домъ свой во сѣзармадѣмъ, и разѣмѣ
сѣлканѣ женѣ свою ѡннѣ. и поманѣ ю гдѣ, и зачатъ,
и бысть во время днѣи, и роди ѡнна сѣна, и нарече ѿма
сѣмѣ самѣилъ: ѿкѣ ѿ гдѣ бѣа сѣваѣда испроихъ сѣгѣ.

На лѣтѣи стѣхнѣа храма, и стѣи, глѣахъ сѣ:

Иѡѡ а.
Исѣи нѣ.

Иѡаннъ видѣвъ иѣа, сѣ агнецъ бѣжѣи, возопѣ, и исполнѣи
и сѣи прореченіе: конѣа прѣрокамъ сѣтъ иѣа твоѣи сѣлѣавѣто,
достѣиѣи ѡуѣа тѣа да ѡблѣжѣютъ людѣ.

Мѣ гла гѣ.
ѡпокалѣ
глаба зѣ.

Сѣна твоеѣ десницѣ глабѣ прѣклони иѣа, гдѣ гдѣтѣѣицѣхъ
сѣи, и вѣа владѣицѣхъ: вѣлѣа слава твоѣа, достѣ-
хвалѣна сѣлѣавѣто.

Лѣтѣи гѣ.

ѡблѣжѣа вѣхвалѣна фѣрѣи, глагола къ нимъ: порож-
дѣнѣа сѣхѣднѣи, сотвориѣте плоды достѣиѣи поклѣнѣа,
глѣахъ сѣи вѣпѣиѣа въ пѣстыни, и почитѣшасѣ ѡучѣтель:
такоѣа сѣна мѣи сѣи сѣлѣавѣто сѣла. **Слава, глѣахъ сѣ:**

Заповѣди бѣжѣа хранѣи, плодъ вѣлышѣи въ тѣа жѣвѣа
вѣры приносѣа сѣи, бѣомѣдра сѣлѣавѣто: кѣи тѣа
достѣиѣи пѣиѣи, кѣи достѣиѣи похвалѣи ѡуѣи-
чѣемъ вѣрѣи; **И нынѣ, вѣгороднѣи.**

На стѣхѣи стѣхѣи, глѣахъ а:

Многѣхъ достѣиѣи сѣи хвалѣиѣи бѣомѣдра сѣлѣавѣто,
прѣною именѣема сѣомъ бѣжѣи въ заповѣдѣхъ гдѣи
ходѣиѣа, мѣлѣиѣи бѣжѣи подвиѣама.

Стѣхъ: Чѣстѣа предъ гдѣи сѣмѣрѣ прѣкѣиѣа сѣгѣ.

Нѣлицѣмѣрѣиѣа лѣбѣвъ къ бѣгѣ, нѣлицѣмѣрѣиѣа лѣбѣвъ